

UCHWAŁA Nr 517 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1958 r.

w sprawie tworzenia w roku gospodarczym 1958/1959 funduszu na nagrody i na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników pomocniczych gospodarstw rolnych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, których statutową działalnością jest działalność naukowo-badawcza lub dydaktyczna.

§ 1. Uchwała dotyczy podległych Ministrowi Rolnictwa, Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu, Ministrowi Przemysłu Lekkiego oraz Polskiej Akademii Nauk pomocniczych gospodarstw rolnych działających według zasad rozrachunku gospodarczego, których statutową działalnością jest działalność naukowo-badawcza lub dydaktyczna, zwanych w dalszym ciągu „gospodarstwami”.

§ 2. Fundusz na nagrody i na budownictwo mieszkaniowe, zwany w dalszym ciągu „funduszem”, mogą tworzyć:

1) gospodarstwa rentowne, w których zysk bilansowy osiągnięty w roku 1958/1959 nie jest niższy od 80% zysku bilansowego za rok 1957/1958,

2) gospodarstwa deficytowe, które nie pogorszyły wyniku finansowego w stosunku do wyniku roku 1957/1958,

pod warunkiem wykonania zadań planowych w zakresie prac naukowo-badawczych lub dydaktycznych przy utrzymaniu się w planowanej kwocie dotacji na tę działalność.

§ 3. Gospodarstwa, które mają prawo tworzenia funduszu, dokonują odpisu zasadniczego na rzecz tego funduszu w wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958/1959.

§ 4. Gospodarstwa, o których mowa w § 2, mogą dokonać odpisu dodatkowego w wysokości:

1) 10% sumy poprawy wyniku w stosunku do wyniku bilansowego roku 1957/1958,

2) 5% sumy wzrostu wartości produkcji towarowej netto w stosunku do roku 1957/1958.

§ 5. Przez produkcję towarową netto rozumieć należy sumę dochodów ze sprzedaży produktów roślinnych i pochodzenia zwierzęcego, inwentarza żywego i ryb oraz wyrobów przemysłu rolnego, pomniejszoną o wartość zakupu nasion, sadzeniaków, surowców przemysłu rolnego, pasz i inwentarza żywego oraz materiału zarybieniowego — skorygowaną o zmianę wartości stanu zapasów na początek i koniec roku, z wyjątkiem zmiany wartości stanu produkcji w toku.

§ 6. 1. Zezwolenia na dokonywanie wpłat na fundusz udzielają jednostki nadrzędne gospodarstw na podstawie rocznych sprawozdań z wykonania planu prac naukowo-badawczych lub dydaktycznych i rocznych sprawozdań finansowych.

2. Przy ustalaniu, czy gospodarstwu przysługuje prawo dokonywania odpisów na fundusz, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się różnice wynikające z wprowadzonych w roku 1958/1959 urzędowych zmian cen sprzedawanych produktów i wyrobów, zakupywanych materiałów oraz usług obcych, składek na ubezpieczenia społeczne i rzeczowe, stawek amortyzacji itp. w porównaniu z rokiem 1957/1958. Ponadto jednostka nadrzędna zobowiązana jest do dokonania korekty wyniku finansowego gospodarstw (§ 2 i § 4) w przypadku, gdy gospodarstwo z nieuzasadnionych powodów przekroczy planowany fundusz płac, nie wykona planowanych remontów budynków, maszyn

i urządzeń, z nieuzasadnionych przyczyn obniży nakłady na bezpieczeństwo i higienę pracy, nie amortyzuje prawidłowo środków trwałych albo gdy poprawa wyniku jest rezultatem innej działalności, której celem jest osiągnięcie funduszu w drodze działania podejmowanego ze szkodą dla interesu społecznego.

§ 7. 1. Fundusz tworzy się z bilansowych zysków gospodarstw.

2. Jeżeli osiągnięty zysk nie wystarcza na utworzenie funduszu zgodnie z §§ 3 i 4 lub jeżeli gospodarstwo jest planowo-deficytowe, na fundusz przeznaczają się odpowiednią sumę środków obrotowych gospodarstwa.

§ 8. 1. Środki funduszu przeznacza się:

1) na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników,

2) na cele budownictwa mieszkaniowego dla pracowników oraz inne inwestycje socjalne służące potrzebom załogi.

2. Łączna suma wypłat na cele określone w ust 1 pkt 1 nie może przekroczyć 8,5% osobowego funduszu płac wykonanego przez gospodarstwo w roku 1958/1959.

3. Przy ustalaniu wypłat, o których mowa w ust 2, należy przyjmować za podstawę fundusz płac powiększony o różnicę wartości ziemiopłodów i mleka sprzedawanych pracownikom, wynikającą z różnicy między obowiązującymi cenami zbytu a cenami określonymi w układzie zbiorowym pracy.

§ 9. 1. Gospodarstwu, które nie spełnia warunków określonych w uchwale, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości nie przekraczającej 0,2% planowanego osobowego funduszu płac na dany rok sprawozdawczy z przeznaczeniem dla pracowników szczególnie wyróżniających się wynikami pracy.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na koszty gospodarstwa.

§ 10. W gospodarstwach nie stosuje się przepisów uchwały nr 207 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie finansowania wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zlerone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego (Monitor Polski Nr A—25, poz. 320).

§ 11. 1. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych wydadzą szczegółowe przepisy regulujące tryb wykonania niniejszej uchwały.

2. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może przyznać podległym gospodarstwom prawo do tworzenia funduszu na zasadach analogicznych do zasad określonych w § 2 i § 4, z tym że za podstawę zamiast danych wykonania roku 1957/1958 przyjmuje się dane planu gospodarczo-finansowego na rok 1958/1959.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz.